

Nr 1050

Av herr Eriksson i Bäckmora, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 95, ang. riktlinjer för jordbrukspolitiken m. m.

(Lika lydande med motion nr 856 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 95 har föredragande departementschefen framhållit att en betydande jordbruksproduktion även i fortsättningen bör upprätthållas i norra Sverige. En sådan målsättning delas till fullo av befolkningen i det aktuella området, av såväl konsumenter som producenter. För hela norrländska näringslivet är det en stor trygghetsfaktor att det inom landsdelen finns ett livsmedelsproducerande jordbruk. Det är likaså uppenbart att för det norrländska jordbrukets existensvillkor är mjölkproduktionen en nödvändig förutsättning. Vill man bibehålla ett livskraftigt jordbruk i Norrland måste man också vara beredd att skapa så gynnsamma förutsättningar som möjligt för en lönsam mjölkproduktion. Bland förutsättningarna för en sådan positiv lönsamhetsutveckling spelar skogen en viktig roll. Det kombinerade skogs- och jordbruket är därför för Norrlands del den mest överlägsna driftformen. I denna kombinerade driftform spelar den del av inkomsten, som kommer från mjölkproduktionen, en avgörande roll. Mot den bakgrunden har sedan lång tid tillbaka särskilda stödåtgärder för att förbättra mjölkpriset i Norrland vidtagits. I propositionen föreslås en avveckling av vissa av dessa utgående stöd. Sålunda föreslås att leveranstillägget på mjölk samt arealbidraget skall upphöra. Om inga ersättningsåtgärder vidtages så innebär bortfallet av dessa bidrag en högst påtaglig lönsamhetsminskning för det norrländska jordbruket. Eftersom det i Norrland utgående extra mjölkpristillägget skall kvarstå, synes en förstärkning av detta vara en framkomlig väg för att minska verkningarna av bortfallet av de bidrag som föreslås avvecklade. Ett sådant förfaringsätt motiveras även av att dessa pristillägg icke justerats sedan år 1962. På grund av den pågående penningvärdeförsämringen så har dessa bidrag betydligt urholkats och förlorat sitt ursprungsvärde. En generell uppräkningsmetod med 25 % synes motiverad för att återställa bidragets realvärde.

Det synes också vara motiverat med en justering av gränserna för vissa av de områden inom vilka mjölkpristillägget utgår med varierande belopp. Sålunda bör hela Hälsingland föras till tilläggsområde III, som nu omfattar

Västernorrlands län samt vissa delar av Hälsingland och har ett mjölkpristillägg av 170 öre/kg mjölkfett.

Ända sedan införandet av det extra mjölkpristillägget har landskapet Gästrikland varit starkt missgynnat, genom att tillhöra ett mjölkprisområde, vilket omfattar jordbruksbygder som i fråga om produktionsförutsättningar och jordbruksstruktur väsentligt avviker från det som är normalt för Gästrikland. De senast fastställda skördevärdena i kronor per hektar visar att Gästrikland har väsentligt lägre hektarskörda än områden längre norrut. Detta har också gett utslag i fråga om mjölkproduktionen, där nedgången under åren 1960—1966 var hela 12,7 %. Med den starka dominans som industrin har i Gästrikland finns det ett klart behov av att upprätthålla mjölkproduktionen där. Gästrikland bör därför av rättviseskäl flyttas upp till område IV, som nu har ett mjölkpristillägg av 150 öre/kg mjölkfett.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta om en generell uppräkningsmedel med 25 % av det extra mjölkpristillägget som utgår för mjölk invägd vid mejerier i Norrland; samt

att riksdagen måtte besluta om sådan förändring av områdesindelningen för det extra mjölkpristillägget att mejerierna i Hälsingland föres till område III samt Gästrikland till område IV.

Stockholm den 2 maj 1967

John Eriksson (cp)

i Bäckmora
